

ภูมิหลังทางครอบครัวกับการปรับตัวทางสังคม

ในการวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิมนั้น ได้แบ่งแยกปัจจัยที่อาจมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมออกเป็นสองปัจจัย คือ ปัจจัยทางครอบครัวกับปัจจัยส่วนบุคคล ในที่นี้ ได้แก่ความเคร่งทางศาสนา ในตอนนี้จะได้พิจารณาปัจจัยทางครอบครัวเป็นอันดับแรกก่อน สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลกับการปรับตัวทางสังคม จะได้อธิบายต่อไปในบทที่ 5

ภูมิหลังทางครอบครัว

ภูมิหลังทางครอบครัวที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ระดับการศึกษาของบิดาและอาชีพของบิดา ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมจากการศึกษาของ ณวี กาหยี¹ เรื่องบุคคลิกภาพและความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัว ชั้นกลางและชั้นต่ำ พบว่า นักเรียนทั้งชายและหญิง จากครอบครัวระดับชั้นกลางและชั้นต่ำ มีความสามารถในการปรับตัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือนักเรียนจากครอบครัวชั้นกลาง ได้รับเลือกจากเพื่อนในห้องเรียนมากกว่านักเรียนจากครอบครัวชั้นต่ำ ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยทางครอบครัว

---

¹ ณวี กาหยี , "การศึกษาเปรียบเทียบบุคคลิกภาพและความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัว ชั้นกลางและชั้นต่ำ", (วิทยานิพนธ์ แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512), หน้า 8.

เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนในโรงเรียน

ระดับการศึกษาของบิดา นับเป็นปัจจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัวปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิม นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องชี้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวด้วย ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งระดับการศึกษาของบิดาในโรงเรียนไทยออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) การศึกษาสูง คือผู้ที่จบระดับมัธยมศึกษา อุดมศึกษาหรือเทียบเท่าขึ้นไป
- 2) การศึกษาค่ำ คือผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่าขึ้นไป
- 3) ไม่ได้รับการศึกษาเลย คือผู้ที่ไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนเลย และความรู้ภาษาไทย ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้

จากการศึกษาพบว่า เมื่อได้แบ่งระดับการศึกษาของบิดาออกเป็น 3 ระดับ ตามตารางที่ 7 แสดงว่า บิดาของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 54.1 มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. สูงแล้ว จะพบว่านักเรียน ป.กศ. มาจากครอบครัวที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ ร้อยละ 56.3 ซึ่งมากกว่านักเรียน ป.กศ. สูงที่มาจากครอบครัวบิดาได้รับการศึกษาค่ำ เพียงร้อยละ 49.5 เท่านั้น และเป็นที่น่าสนใจว่า นักเรียน ป.กศ. สูง มาจากครอบครัวที่มีบิดามีการศึกษาสูง ร้อยละ 20.6 ซึ่งมากกว่านักเรียน ป.กศ. ที่มาจากครอบครัวที่มีบิดามีการศึกษาสูง เพียงร้อยละ 15.6 เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะเมื่อการศึกษาของบิดาสูงขึ้น บิดาอาจจะเห็นความสำคัญของการศึกษามากกว่าบิดาของนักเรียนที่มีการศึกษาค่ำ ฉะนั้น จึงทำให้นักเรียน ป.กศ. สูง มีบิดาซึ่งได้รับการศึกษาสูงกว่านักเรียน ป.กศ.

ตารางที่ 7

นักเรียนไทยมุสลิม จำแนกตาม เพศ, ชั้นเรียน
และระดับการศึกษาของบิดา (อัตราส่วนร้อย)

ระดับการศึกษา	ป.กศ.			ป.กศ.(สูง)			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ไม่ได้รับการ ศึกษาเลย	30.8	17.4	26.1 (52)	24.5	29.2	26.8 (26)	26.4 (78)
การศึกษาต่ำ	56.2	56.5	56.3 (112)	46.9	52.1	49.5 (48)	54.1 (160)
การศึกษาสูง	10.7	24.6	15.6 (31)	24.5	16.7	20.6 (20)	17.2 (51)
ไม่ตอบ	2.3	1.5	2.0 (4)	4.1	2.0	3.1 (3)	2.3 (7)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (49)	100 (48)	100 (97)	100 (296)

อาชีพของบิดา ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอาชีพของบิดาออกเป็น 2 กลุ่ม
ใหญ่ ๆ ตามระดับความถี่แห่งการกระทาระหว่างกัน (Interaction) กับสังคม
ไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ กลุ่ม เกษตรกรและประมง กับกลุ่มพ่อค้า
ข้าราชการใน 2 กลุ่มนี้ กลุ่มพ่อค้า ข้าราชการ จะมีโอกาสคบค้าสมาคมกับสังคม
ไทยพุทธมากกว่ากลุ่มเกษตรกรและประมง และส่วนมากเป็นกลุ่มที่อยู่ในเมือง

เป็นพวกหัวก้าวหน้า มีความคิดทันสมัย ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มเกษตรกรและประมง
กลุ่มอาชีพเหล่านี้อยู่ในชุมชนชนบท และมักเป็นชุมชนที่แบ่งแยกจากชุมชนที่ใ้ภาษา
ไทย จึงมีโอกาสติดต่อกับคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธได้น้อยกว่ากลุ่มพ่อค้าขาราชการ

ตารางที่ 8

นักเรียนไทยมุสลิม จำแนกตาม เพศ, ชั้นเรียน
และอาชีพของบิดา (อัตราส่วนร้อย)

ประเภทของอาชีพ	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
เกษตรกรประมง	75.4	40.6	63.8 (127)	37.5	36.7	38.1 (37)	54.7 (164)
พ่อค้าขาราชการ	24.6	56.5	36.2 (72)	62.5	61.2	61.9 (60)	44.3 (132)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100

จากการศึกษาตามตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่มา
จากครอบครัวที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง สูงถึงร้อยละ 54.7
รองลงมาเป็นอาชีพพ่อค้าและขาราชการ ร้อยละ 44.3 แสดงว่า ครอบครัว
ของนักเรียนส่วนใหญ่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมค่อนข้างต่ำ

สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ นักเรียนป.กศ. ทั้งชายและหญิง มาจากครอบครัวที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและประมงมากกว่านักเรียน ป.กศ. สูง กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรและประมง ประมาณร้อยละ 63.8 ในขณะที่นักเรียน ป.กศ. สูง มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร-กรรม และประมง เพียงร้อยละ 38.1 ส่วนอาชีพพoca ข้าราชการ นั้น จะเห็นว่านักเรียน ป.กศ. สูง มีบิดาเป็นพoca ข้าราชการมากกว่าบิดาของนักเรียน ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. สูง มีบิดาประกอบอาชีพพoca ข้าราชการ ร้อยละ 61.9 ในขณะที่นักเรียน ป.กศ. มีบิดาประกอบอาชีพ พoca ข้าราชการ เพียงร้อยละ 36.2

เหตุที่นักเรียน ป.กศ. สูงทั้งชายและหญิง มาจากครอบครัวที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพoca และข้าราชการมากกว่านักเรียน ป.กศ. นั้น อาจอธิบายได้ว่า บิดาที่มีอาชีพเป็นพoca ข้าราชการนั้น มักจะมองเห็นความสำคัญของการศึกษา จึงสนับสนุนให้บุตรได้เรียนในระดับสูง ฉะนั้น นักเรียน ป.กศ. สูง ส่วนมากมักจะมาจากครอบครัวที่มีบิดามีอาชีพเป็นพoca ข้าราชการมากกว่าที่จะเป็นเกษตรกรหรือประมง

สำหรับรายได้ของครอบครัว ผู้วิจัยไม่ขอนำมาพิจารณา เนื่องจากผู้ตอบไม่สามารถให้ข้อเท็จจริงที่แน่นอนเมื่อใดทราบถึงภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนไทยมุสลิมในวิทยาลัยครูยะลาแล้ว ต่อไปผู้วิจัยจะกล่าวถึงสภาพการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิม ว่าหมายถึงข้อมูลในเรื่องใดบ้าง

การปรับตัวทางสังคม ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการทราบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิมในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ

- 1) การปรับตัวในด้านการคบค้าสมาคมกับนักเรียนไทยพุทธ และการเลือกเพื่อนสนิท

- 2) การปรับตัวในค่านการร่วมโต๊ะรับประทานอาหารระหว่างไทยพุทธกับไทยมุสลิม
- 3) การปรับตัวในค่าน การใช้ภาษาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษามลายู ฯลฯ
- 4) การปรับตัวเข้ากับครูอาจารย์
- 5) ความรู้สึกตัวเมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธ เป็นต้น

สำหรับปัญหาที่จะพิจารณาต่อไปนี้คือ ต้องการทราบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัว แต่ละปัจจัยอันใดแก่ ระดับการศึกษาของบิดา และอาชีพของบิดา จะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิมหรือไม่อย่างไร ?

ระดับการศึกษาของบิดากับการปรับตัวในค่านต่าง ๆ

การปรับตัวในค่านการคบคานาควมกับนักเรียนไทยพุทธ

จากการศึกษาตามตารางที่ 9 ผู้วิจัยได้ถามนักเรียนถึงเพื่อนสนิทที่นักเรียนคบคานาควมคานาควมว่าเป็นใครบ้าง ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ที่ตอบว่า มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธพอ ๆ กับไทยมุสลิม มีถึงร้อยละ 50.3 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียน คือนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน พ.กศ. สูง แล้วจะพบว่านักเรียนป.กศ. สูง ที่ตอบว่า มีเพื่อนไทยพุทธพอ ๆ กับไทยมุสลิม มีอัตราร้อยละสูงกว่า นักเรียน ป.กศ. กล่าวคือ ร้อยละ 52.6 ตอร้อยละ 49.2

เมื่อพิจารณาการมีเพื่อนไทยมุสลิม ปรากฏว่า นักเรียน ป.กศ. จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมมากกว่านักเรียนพ.กศ. สูง คือ มีอัตราร้อยละ 36.2 ตอร้อยละ 21.6 ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่ศึกษาในวิทยาลัยครูยะลา กล่าวคือยังเป็นระยะเวลาสั้น นักเรียนไทยมุสลิมก็ยัง

สามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนไทยพุทธได้มากขึ้น จึงทำให้นักเรียนไทยมุสลิม
ป.กศ. สูง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมน้อยกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่เรียน ป.กศ.

ตารางที่ 9

นักเรียนไทยมุสลิม ว่าแนกตามเพศ, ชั้นเรียน และประเภท
ของเพื่อนสนิทในวิทยาลัยครู (อัตราส่วนร้อย)

เพื่อนสนิทใน วิทยาลัยครู	ป.กศ. ต่ำ			ป.กศ. สูง			รวมทั้ง สิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
เป็นไทยมุสลิม ทั้งหมด	5.4	2.9	4.5 (9)	8.3	4.1	6.2 (6)	5.1 (15)
เป็นไทยมุสลิม ส่วนใหญ่	40.8	27.5	36.2 (72)	25.0	18.4	21.6 (21)	31.4 (93)
เป็นไทยพุทธพอ กับไทยมุสลิม	48.5	50.7	49.2 (98)	52.1	53.1	52.6 (51)	50.3 (149)
เป็นไทยพุทธ ส่วนใหญ่	4.6	14.5	8.0 (16)	12.5	24.5	18.6 (18)	11.5 (34)
เป็นไทยพุทธ ทั้งหมด	0.7	4.3	2.0 (4)	2.1	—	1.0 (1)	1.4 (4)
รวม	100	100	100	100	100	100	100
จำนวนเต็ม	(130)	(69)	(199)	(48)	(49)	(47)	(296)

เป็นที่น่าสังเกตว่าระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับ ป.กศ. สูง นั้น นักเรียน ป.กศ. สูง จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธมากกว่านักเรียน ป.กศ. คือ นักเรียน ป.กศ. สูง จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ ร้อยละ 18.6 เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียน ป.กศ. ซึ่งมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธ ร้อยละ 8.0 และเมื่อพิจารณาแยกตามเพศแล้วจะพบว่านักเรียน ป.กศ. สูงทั้งชายและหญิงจะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธมากกว่านักเรียนชาย หญิง ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ป.กศ. สูง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ ร้อยละ 12.5 และ ร้อยละ 24.5 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียน ป.กศ. ชายและหญิง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ ร้อยละ 4.6 และร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาคังกล่าว แสดงว่า ระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์กับการคบค้าสมาคมกับนักเรียนไทยพุทธ กล่าวคือ นักเรียนไทยมุสลิมที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยเป็นเวลานาน ย่อมมีเพื่อนสนิทเป็นพุทธมากกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่เรียนในวิทยาลัยครูเป็นระยะเวลาสั้น

ถ้าเอาระดับการศึกษาของบิดามาเป็นตัวควบคุมแล้ว จะพบว่า มีความแตกต่างในเรื่องการคบเพื่อนระหว่างนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมน้อยกว่านักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย จากตารางที่ 10 จะพบว่า นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิม ร้อยละ 21.2 ในขณะที่นักเรียนซึ่งมีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิม ร้อยละ 35.0 และ ร้อยละ 32.1 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียน ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูง ไม่ว่าบิดาจะมีการศึกษาระดับใด

ตารางที่ 10

นักเรียนไทยมุสลิมจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา
ชั้นเรียน และการคบเพื่อน (อัตราส่วนร้อย)

เพื่อนสนิทใน วิทยาลัยครู	บิดาที่มีการศึกษาสูง			บิดาที่มีการศึกษาต่ำ			บิดาที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย		
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม
	เป็นไทยมุสลิม ทั้งหมด	6.5	-	3.3 (2)	2.7	2.1	2.5 (4)	7.3	13.8
เป็นไทยมุสลิม ส่วนใหญ่	25.8	14.3	21.2 (11)	37.2	29.7	35.0 (56)	40.0	17.2	32.1 (27)
เป็นไทยพุทธ พอ ๆ กับไทย มุสลิม	45.2	76.2	57.7 (30)	54.8	49.0	53.1 (85)	41.8	41.4	41.7 (35)
เป็นไทยพุทธ ส่วนใหญ่	19.4	9.5	15.4 (8)	5.3	19.1	9.4 (15)	7.3	24.1	13.1 (11)
เป็นไทยพุทธ ทั้งหมด	3.1	-	1.9 (1)	-	-	-	3.6	3.5	3.6 (3)
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100
	(31)	(21)	(52)	(113)	(47)	(160)	(55)	(29)	(296)

กล่าวคือนักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาสูง, หรือบิดามีการศึกษาต่ำ หรือบิดาไม่ได้รับการศึกษาเลย จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมมากกว่านักเรียน ป.กศ. สูงในทุกระดับการศึกษาของบิดา คือ รอยละ 25.8 รอยละ 37.2 รอยละ 40.0 ตอ รอยละ 14.3 ตอ รอยละ 29.7 ตอ รอยละ 17.2 ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนที่ตอบว่ามีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธพอ ๆ กับไทยมุสลิมนั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย คือ รอยละ 57.7 ตอ รอยละ 53.1 และ ตอ รอยละ 41.7 ตามลำดับ

สำหรับการมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธนั้น ปรากฏว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย คือ รอยละ 15.4 ตอ รอยละ 9.4 และ ตอ รอยละ 13.1 ตามลำดับ

ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามีผลต่อการปรับตัวในด้านการคบค้าสมาคมกับนักเรียนไทยพุทธ กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธมากกว่า และมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมน้อยกว่านักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูงอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่า คือมีโอกาสคบค้าสมาคมกับไทยพุทธมากกว่า มีการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่า เพราะมีการศึกษาสูง ฉะนั้น นักเรียนที่มาจากครอบครัวเช่นนี้จึงมีปัญหาในการปรับตัวน้อย เพราะสามารถใช้ภาษาไทยติดต่อกับนักเรียนไทยพุทธได้ดีกว่า จึงเป็นเหตุให้มีการคบค้าสมาคมกับนักเรียนไทยพุทธมากกว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง นักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. สูง

จะพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดา มีผลทำให้นักเรียนมีการปรับตัวทางสังคม ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการมีเพื่อนสนิทต่างกัน กล่าวคือทั้งกลุ่มผู้บิดามีการศึกษาน้อย คือการศึกษาต่ำหรือไม่ได้รับการศึกษาเลย และกลุ่มผู้บิดามีการศึกษาสูง คือ จบปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีนั้น นักเรียน ป.กศ. จะมีความสามารถในการปรับตัว คือการคบคานมาคกับนักเรียนไทยพุทธ หรือนักเรียนไทยมุสลิมต่างจากนักเรียน ป.กศ. สูงมาก

การปรับตัวในเรื่องการร่วมโต๊ะรับประทานอาหาร

โดยทั่วไป ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่จะไม่ยินดีร่วมโต๊ะรับประทานอาหาร กับชาวไทยซึ่งนับถือศาสนาพุทธ แม้จะแยกประเภทอาหารรับประทานก็ตาม ทั้ง ๆ ที่ศาสนาอิสลามก็ไม่มีข้อห้ามในข้อนี้เลย การร่วมสังคัมกับบุคคลที่ถือศาสนาอื่น กระทำได้ตามจริยวัตรที่ว่า "จงสังคัมกับเพื่อนมนุษย์ด้วยมารยาทที่ดีงาม"¹ เหตุที่ชาวไทยมุสลิมมีความรังเกียจในการร่วมโต๊ะรับประทานอาหารนั้น อาจจะเป็นเนื่องจากชาวไทยมุสลิมมีการจำกัดอาหารบริโภค คือไม่บริโภคเนื้อสุกร ดังจะเห็นได้จาก บทบัญญัติของศาสนาอิสลามในพระคัมภีร์ อัลกุรอาน ในเรื่องเกี่ยวกับการบริโภค ดังนี้

" สิ่งที่ห้ามแก่เจ้าทั้งหลายในการบริโภค ได้แก่ สัตว์ที่ตายเองหนึ่ง, เนื้อสุกรหนึ่ง สัตว์ที่พลิบขาราวอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์หนึ่ง สัตว์ที่ถูกวิคคอตายหนึ่ง สัตว์ที่ถูกทุบตี หรือขวางตายหนึ่ง สัตว์ที่พลิตถูกฆ่าตายหนึ่ง สัตว์ที่ถูกขวัดตายหนึ่ง สัตว์ที่ถูกสัตว์ร้ายกัดกิน เว้นไว้แต่พวกเจ้าจะโคฆ่าและมันเสียก่อนตาย และที่ถูกเชือกยังแทนบูชาหนึ่ง ตู้ออกจนสัตว์ที่พวกเจ้าแยงมันกินตาย เครื่องเสียดยหายเหล่านั้นล้วนเป็นการฝ่าฝืน..."²

¹ สมชัย อุนมานราชชน, อัล อิสลาม เอกสารของสมาคมมุสลิมแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 7 หน้า 23.

² กลุ่มนักศึกษามุสลิม วิทยาลัยครูยะลา, นิตรรศการอารยธรรมอิสลาม (23 - 25 กรกฎาคม 2519), ไม่ปรากฏเลขหน้า.

จากการสอบถามนักเรียนไทยมุสลิม ถึงความเต็มใจในการร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับนักเรียนไทยพุทธ โดยแยกประเภทอาหารรับประทาน ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียน ป.กศ. สูง ไม่ว่าชายหรือหญิงที่มีความเต็มใจโดยไม่มีควมรังเกียจมีอัตราการร้อยละสูงกว่านักเรียน ป.กศ. เล็กน้อย กล่าวคือร้อยละ 67 ต่อ 64 ส่วนนักเรียน ป.กศ. ที่ตอบว่าไม่เต็มใจ ถือว่านรังเกียจมาก มีจำนวนร้อยละ 9.0 ในขณะที่นักเรียน ป.กศ. สูง มีจำนวนร้อยละ 7.2 จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาการศึกษามีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการร่วมโต๊ะรับประทานอาหาร (ตารางที่ 11)

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับการปรับตัวในกรณีเกี่ยวกับการร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับไทยพุทธ โดยแยกประเภทอาหารรับประทาน จะพบว่ามี ความแตกต่างในเรื่องความเต็มใจในการร่วมโต๊ะรับประทานอาหาร ระหว่างนักเรียนที่มีบิดา ซึ่งได้รับการศึกษาแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง จะมีความเต็มใจโดยไม่มีควมรังเกียจ ร้อยละ 69.2 ในขณะที่นักเรียนซึ่งมีบิดาได้รับการศึกษาค่ำและไม่ได้รับการศึกษาเลย จะมีความเต็มใจโดยไม่มีควมรังเกียจร้อยละ 66.3 และร้อยละ 59.5 ตามลำดับ ดังตารางที่ 12 และเป็นส่วนน้อยที่ตอบว่าไม่เต็มใจ ถือว่านรังเกียจมาก กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง จะตอบว่าไม่เต็มใจ ถือว่านรังเกียจมากมีเพียงร้อยละ 3.8 นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำและไม่ได้รับการศึกษาเลย จะตอบว่าไม่เต็มใจ ถือว่านรังเกียจมาก มีร้อยละ 8.1 และร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียน ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ.สูง ที่มีบิดามีการศึกษาสูง และที่มีบิดามีการศึกษาค่ำ จะมีความเต็มใจโดยไม่มีควมรังเกียจ มีอัตราการร้อยละสูงกว่านักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาในระดับเดียวกัน คือร้อยละ 81.0 และร้อยละ 70.2 ตอร้อยละ 61.3 และร้อยละ 64.6 ตามลำดับ.

ตารางที่ 11

อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตาม เพศ, ชั้นเรียนและการ
รับประทานอาหารเช้าร่วมกับไทยพุทธ โดยแยกประเภทอาหารเช้ารับประทาน

การรับประทาน อาหารเช้าร่วมกับ ไทยพุทธ	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
เต็มใจโดยไม่มี ความรังเกียจ	63.1	65.2	63.8(127)	66.7	67.3	67.0(65)	64.9(192)
ไม่ค่อยเต็มใจนัก	15.4	21.7	17.6(35)	16.7	20.4	18.6(18)	17.9(53)
มีความรังเกียจ อยู่ในใจ	7.7	10.1	8.5(17)	2.1	4.1	3.1(3)	6.8(20)
ไม่เต็มใจถือ ว่าน่ารังเกียจ มาก	13.2	2.9	9.0(18)	10.4	4.1	7.2(7)	8.4(25)
อื่น ๆ	1.5	-	4.2(2)	4.2	4.1	4.1(4)	2.0(6)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100 (296)

ตารางที่ 12

อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา
ชั้นเรียน และการรับประทานอาหารร่วมกับไทยพุทธ
โดยแยกประเภทอาหารรับประทาน

การรับประทานอาหารร่วมกับไทยพุทธ	บิดาที่มีการศึกษาสูง			บิดาที่มีการศึกษาต่ำ			บิดาที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย		
	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	รวม
เต็มใจโดยไม่มี ความรังเกียจ	61.3	81.0	69.2(36)	64.6	70.2	66.3(106)	63.6	51.7	59.5(5)
ไม่ค่อยเต็มใจ นัก	25.8	6.5	19.2(10)	17.7	17.0	17.5 (28)	12.7	27.6	17.9(1)
มีความรังเกียจ อยู่ในใจ	6.5	-	3.8(2)	8.0	2.1	6.3(10)	10.9	9.6	9.5(8)
ไม่เต็มใจถือว่า น่ารังเกียจมาก	6.5	-	3.8(2)	8.8	6.4	8.1(13)	10.9	13.8	11.9(1)
อื่น ๆ	-	9.5	3.8(2)	0.9	4.3	1.9(3)	1.8	-	1.2(1)
รวม	100 (31)	100 (21)	100 (52)	100 (113)	100 (47)	100 (160)	100 (55)	100 (29)	100 (84)

การปรับตัวในค่านการใ้ภาษาไทย

ก่อนที่จะวิเคราะห์ถึงการปรับตัวในค่านการใ้ภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิม ผู้วิจัยขอกล่าวถึงปัญหาการใ้ภาษาไทยโดยทั่วไปของชาวไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้เสียก่อน ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดา กับการปรับตัวในค่านการใ้ภาษาไทย

โดยทั่วไป ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยกเว้นจังหวัดสตูลใ้ภาษามลายูเป็นภาษาพูดประจำ ไม่ค่อยยอมพูดภาษาไทยและไม่ค่อยนิยมใ้ลูกหลานเรียนภาษาไทยมากนัก¹ บางคนที่พูดภาษาไทยได้ก็มักไม่นิยมพูด ต่างพากันใ้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน จากการสำรวจสำมะโนประชากรแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2503 ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ประชากรใน 3 จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พูดไทยไม่ได้ถึงร้อยละ 55 - 65 ของประชากรที่มีอายุ 5 ขวบขึ้นไป แต่ถ้านับเอาผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 5 ขวบด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุตรหลานของผู้ที่พูดไทยไม่ได้ และจะเติบโตต่อไปในครอบครัวที่ไม่พูดภาษาไทย ก็จะได้ตัวเลขประมาณร้อยละ 70 กว่า ส่วนอีกจังหวัดหนึ่ง คือ จังหวัดสตูล จำนวนประชากรอายุตั้งแต่ 5 ขวบขึ้นไปในจังหวัดนี้มีอยู่ 58,787 คน เป็นผู้พูดไทยได้ถึง 57,921 คน มีผู้พูดภาษาไทยไม่ได้เพียง 876 คน เท่านั้น ในจำนวนนี้มีชาวต่างประเทศอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย

การที่เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส สูงกว่าจังหวัดสตูลนั้นเป็นเพราะว่า เปรียบเทียบกับประชากรในจังหวัด

---

¹ ภัคคินี เปรมโยธิน, "กระบวนการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับการแก้ปัญหาชนกลุ่มน้อยในจังหวัดชายแดนภาคใต้" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2519) หน้า 159.

ที่สุดแล้ว ประชากรใน 3 จังหวัดดังกล่าว มีการติดต่อกับประชาชนในรัฐต่าง ๆ ของประเทศมาเลเซียมากกว่าจังหวัดสตูล วัฒนธรรมทางภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศมาเลเซีย จึงถ่ายเทสลับเปลี่ยนกันไปมากับจังหวัดทั้ง 3 ได้มาก¹ ยิ่งกว่านั้นจะเห็นได้ว่าในจำนวนประชากรส่วนน้อยที่พูดภาษาไทยใน 3 จังหวัดดังกล่าวนี้ ส่วนมากเป็นชาวจีน และพม่าที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ตั้งตัวจังหวัดและอำเภอ ที่เหลืออยู่เป็นชุมชนตามหมู่บ้าน ที่เรียวยาวกันไปบางตำบลจำนวนไม่กี่ตำบล และมักเป็นชุมชนที่แบ่งแยกจากชุมชนที่ใชภาษามลายู²

นอกจากนี้ยังมีผู้ปกครองจำนวนมาก ซึ่งเห็นชีวิตความเป็นอยู่ของตนจำกัดอยู่ในวงของผู้ที่ไม่ใช่ภาษาไทยด้วยกันมองไม่เห็นภาษาไทยจะจำเป็น หรือมีประโยชน์ใดอย่างไร จึงมีคำสั่งเสริมลูกหลานให้เรียนรู้อริเป็นพิเศษ ในบางครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ลูกหลานพูดภาษาไทย เพราะเกรงว่าจะเป็นการหันเหไปจากภาษาเดิมของตน ชาวไทยมุสลิมบางคนมีความคิดว่า ภาษาที่ถูกต้องของผู้ที่นับถือ ศาสนาอิสลามคือ ภาษามลายูพื้นเมืองเท่านั้น ดังเหล่านี้ไม่ช่วยในการเรียนภาษาไทยของเด็กแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นเมื่อเด็กกลับจากโรงเรียนถึงบ้านไม่มีการทบทวนภาษาไทยทำการบ้านหรือท่องจำบทเรียน กลับต้องใช้เวลาตอนหัวค่ำหัดอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน หรือหัดอ่านหนังสือมลายู เพื่อเตรียมตัวสำหรับศึกษาทางศาสนา

¹ สถิตย์ แสงศรี, ปัญหาและอุปสรรคในการปกครองจังหวัดชายแดนภาคใต้ (พระนคร : วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513), หน้า 37.

² พัทธา สายหุ, "จดหมายจากปักข์ใต้ ภาษากับการปกครอง" สังคม-ศาสตร์ปริทัศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 (มีนาคม - พฤษภาคม 2509), หน้า 51.

ต่อไปข้างหน้าอีก ¹

อย่างไรก็ดี เมื่อนักเรียนไทยมุสลิมเหล่านี้เข้ามาเรียนในวิทยาลัยครู มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นประจำอยู่เสมอในการติดต่อกับครูอาจารย์ และเพื่อน ๆ ที่นับถือศาสนาพุทธ ฉะนั้น นักเรียนไทยมุสลิมเหล่านี้ จึงพูดภาษาไทยมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ภาษาไทยนอกวิทยาลัยครู

จากการศึกษาตามตารางที่ 13 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบการใช้ภาษาไทยและภาษามลายู ระหว่างเพื่อนไทยมุสลิมในวิทยาลัยครูยะลา กับเพื่อนไทยมุสลิมนอกวิทยาลัยครูยะลา ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยมุสลิมทั้ง ป.กศ. และป.กศ. สูง ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ หรือภาษาไทยทั้งหมดพูดกับเพื่อนไทยมุสลิมในวิทยาลัยครูมีอัตราร้อยละสูงกว่าการใช้ภาษาไทยทั้งหมดหรือส่วนใหญ่นอกวิทยาลัยครู กล่าวคือ ร้อยละ 23.9 และร้อยละ 10.0 ตอร้อยละ 10.1 และร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ความแตกต่างดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากการศึกษาที่ช่วยให้คนไทยมุสลิมใช้ภาษาไทยมากขึ้น เพราะมองเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทยและอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะมีความจำเป็นในการใช้ภาษาไทยมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่เป็นไทยพุทธ ถ้าจะใช้ภาษามลายูท้องถิ่นพูดติดต่อกับเพื่อน ๆ ก็ดูจะเป็นการแบ่งแยก และเป็นการไม่ปรับตัวเข้ากับสังคมส่วนใหญ่

---

¹ พัทยา สายหู, รายงานการศึกษาลักษณะผู้นำท้องถิ่นในเขตพัฒนาภาคใต้ (พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น , 2510) , หน้า 45.

ข้อที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ นักเรียนไทยมุสลิม ซึ่งโดยปกติเมื่ออยู่นอกวิทยาลัยครู เขาจะใ้ภาษามลายูท้องถิ่นในชีวิตประจำวันมากกว่าการใช้ภาษาไทย แต่เมื่อเขามาศึกษาในวิทยาลัยครูยะลา นักเรียนไทยมุสลิมเหล่านั้น จะใ้ภาษามลายูท้องถิ่นน้อยลง ซึ่งจะเห็นได้จาก ตารางที่ 13 นักเรียนไทยมุสลิมจะใ้ภาษามลายูส่วนใหญ่หรือทั้งหมดในวิทยาลัยครู มีอัตราร้อยละ 25.3 และ ร้อยละ 12.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 36.1 และร้อยละ 19.2 ของนักเรียนไทยมุสลิมที่ใ้ภาษามลายูส่วนใหญ่หรือทั้งหมดคู่กับเพื่อนไทยมุสลิมนอกวิทยาลัยครูยะลา

ความแตกต่างดังกล่าว อาจจะเป็นผลมาจากการศึกษาและสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยครูยะลา ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไทยมุสลิมใ้ภาษาไทยมากขึ้น และมีการใ้ภาษามลายูน้อยลง

หากเมื่อพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับการปรับตัวทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการใ้ภาษาต่าง ๆ ของนักเรียนไทยมุสลิมแล้วพบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มีผลต่อการใ้ภาษาไทยและภาษามลายูของนักเรียนอยู่บ้าง (ตารางที่ 14) กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำหรือไม่ได้รับการศึกษาเลย จะใ้ภาษามลายูในอัตราส่วนที่มากกว่านักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูงและในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง จะใ้ภาษาไทยมากกว่านักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง จะใ้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.0 เปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย จะใ้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 23.8 และร้อยละ 21.4 ตามลำดับ กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามีผลต่อการปรับตัวทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการใ้ภาษาไทย

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. สูงพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดา มีผลทำให้เด็กนักเรียนมีการใ้ภาษาไทยต่างกัน

ตารางที่ 13

อัตราส่วนร้อยละ ของนักเรียนจำแนกตาม ชั้นเรียน และภาษา
ที่ไปพูดกับเพื่อนไทยมุสลิมทั้งในและนอกวิทยาลัยครู

ภาษาต่าง ๆ	เพื่อนไทยมุสลิมในวิทยาลัยครู			เพื่อนไทยมุสลิมนอกวิทยาลัยครู		
	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	รวม
ภาษามลายูทั้งหมด	11.6	15.5	12.8(38)	18.6	20.6	19.2(57)
ภาษามลายูส่วนใหญ่	27.1	21.6	25.3(75)	39.7	28.9	36.1(107)
ภาษามลายูพอ ๆ กับภาษาไทย	27.6	26.8	27.4(81)	24.1	25.8	24.7(73)
ภาษาไทยส่วนใหญ่	22.1	27.8	23.9(71)	7.5	15.5	10.1(30)
ภาษาไทยทั้งหมด	10.6	8.2	10.0(29)	10.1	9.2	9.8(29)
ไม่ตอบ	2	-	0.6(2)	-	-	-
รวม	100 (199)	100 (97)	100 (296)	100 (199)	100 (97)	100 (296)

คือ นักเรียน ป.กศ. สูง จะใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่มากกว่านักเรียน ป.กศ. คือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 28.6 นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำและไม่ได้รับการศึกษาเลย ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 27.7 และ 27.6 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 28.0 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง และร้อยละ 22.1 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ และร้อยละ 18.2 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดาไม่ได้รับการศึกษาเลย

สำหรับการใช้ภาษามลายูของนักเรียนไทยมุสลิม ผลจากการศึกษา ปรากฏว่า นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูงจะใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 19.2 เปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย จะใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.6 และร้อยละ 28.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. สูง พบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดา มีผลทำให้นักเรียนมีการใช้ภาษามลายูต่างกัน นักเรียน ป.กศ. จะใช้ภาษามลายูมากกว่านักเรียน ป.กศ. สูง กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาสูง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 22.6 นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ และไม่ได้รับการศึกษาเลย ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 26.5 และร้อยละ 30.9 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.3 ของนักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง และร้อยละ 23.4 ของนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาค่ำ และร้อยละ 24.1 ของนักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดาไม่ได้รับการศึกษาเลย (ตารางที่ 14)

การใช้ภาษาต่าง ๆ ของนักเรียนไทยมุสลิมนอกวิทยาลัยครู

สำหรับการใช้ภาษาต่าง ๆ พูกรับเพื่อนนอกวิทยาลัยครูโดยพิจารณาเปรียบเทียบตามระดับการศึกษาของบิดา ผลจากการศึกษาตามตารางที่ 15 พบว่า นักเรียน

ตารางที่ 14

นักเรียนไทยมุสลิม จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา
ชั้นเรียน และการใช้ภาษาต่าง ๆ พุคกับเพื่อนในวิทยาลัยครู (อัตราส่วนร้อย)

การใช้ภาษา ต่าง ๆ ใน วิทยาลัยครู คุยกับเพื่อน	บิดาที่มีการศึกษาสูง			บิดาที่มีการศึกษาต่ำ			บิดาที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย			รวม
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
ภาษามลายู ทั้งหมด	6.5	9.5	7.7(4)	12.4	12.5	12.5(20)	12.7	24.1	16.7(14)	12.2
ภาษามลายู ส่วนใหญ่	22.6	14.3	19.2(10)	26.5	23.4	25.6(41)	30.9	24.1	28.6(24)	27.4
ภาษามลายู พอ ๆ กับ ภาษาไทย	29.0	33.3	30.8(16)	27.4	27.7	27.5(44)	27.3	20.7	25.0(21)	29.6
ภาษาไทย ส่วนใหญ่	28.0	28.6	28.8(15)	22.1	23.7	23.8(38)	28.2	28.2	21.4(18)	22.0
ภาษาไทย ทั้งหมด	12.9	14.3	13.5(7)	10.6	8.5	10.0(16)	9.1	3.4	7.1(2)	8.8
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
	(31)	(21)	(52)	(113)	(47)	(160)	(55)	(29)	(84)	(296)

ที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูงจะใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่มากกว่านักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูง ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 21.2 เปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ และไม่ได้รับการศึกษาเลย ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 7.5 และ ร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. สูง พบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดามีผลทำให้นักเรียนมีการใช้ภาษาไทยต่างกัน คือ นักเรียน ป.กศ. สูง จะใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่มากกว่านักเรียน ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดาได้รับการศึกษาสูงใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 28.6 นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 14.9 และร้อยละ 6.9 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับร้อยละ 16.1 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาสูง และร้อยละ 4.4 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ และร้อยละ 9.1 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดาไม่ได้รับการศึกษาเลย

สำหรับการใช้ภาษามลายูของนักเรียนไทยมุสลิมนอกวิทยาลัยครุ นั้น ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ น้อยกว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 28.8 เปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ และไม่ได้รับการศึกษาเลย ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 35.0 และร้อยละ 42.9 ตามลำดับ

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. สูง พบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดา มีผลทำให้นักเรียน มีการใช้ภาษามลายูต่างกัน คือ นักเรียน ป.กศ. สูง จะใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ น้อยกว่านักเรียน ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดามีการศึกษาสูง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ น้อยกว่านักเรียน

ตารางที่ 15

นักเรียนไทยสมัครเข้าแถมตามระดับการศึกษาของบิดา
ชั้นเรียน และการใช้ภาษาต่าง ๆ พุ่กกับเพื่อนนอกวิทยาลัยครู
(อัตราส่วนร้อย)

การใช้ภาษา ต่าง ๆ พุ่ก กับเพื่อนนอก วิทยาลัยครู	บิดาที่มีการศึกษาสูง			บิดาที่มีการศึกษาค่ำ			บิดาที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย			รวม
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
ภาษามลายู ทั้งหมด	9.7	9.5	9.6(5)	20.3	21.3	20.6(33)	20.0	27.5	22.6(19)	19.3(57)
ภาษามลายู ส่วนใหญ่	32.3	23.8	28.8(15)	36.3	31.9	35.0(56)	50.9	27.6	42.9(36)	38.2(107)
ภาษามลายู พอ ๆ กับ ภาษาไทย	29.0	23.8	26.9(14)	27.4	23.4	26.3(42)	14.5	31.0	20.2(17)	23.3(73)
ภาษาไทยส่วน ใหญ่	16.1	28.6	21.2(11)	4.4	14.9	7.5(12)	9.1	6.9	8.3(7)	9.1(30)
ภาษาไทย ทั้งหมด	12.9	14.3	13.5(7)	11.5	8.5	10.6(17)	5.5	6.9	6.0(5)	8.8(29)
รวม	100 (31)	100 (21)	100 (52)	100 (113)	100 (47)	100 (160)	100 (55)	100 (29)	100 (84)	100 (296)

ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดามีการศึกษาสูง ใ้ช้ภาษามลายู ส่วนใหญ่ ร้อยละ 23.5 นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาค่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย ใ้ช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.9 และร้อยละ 27.6 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับร้อยละ 32.3 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาสูง และร้อยละ 36.3 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาค่ำ และร้อยละ 50.9 ของนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดาไม่ได้รับการศึกษาเลย

ผลจากการศึกษากังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดาและระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคม ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยหรือภาษามลายู ของนักเรียนไทยมุสลิมทั้งในและนอกวิทยาลัยครู

นอกจากระดับการศึกษาของบิดาแล้ว ลักษณะทางอาชีพของบิดาก็อาจมีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของบุตรก็เป็นได้

อาชีพของบิดากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิมในคานตาง ๗

การปรับตัวในคานการคบค้าสมาคมกับนักเรียนไทยพุทธ

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับการปรับตัวทางสังคม ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธ หรือไทยมุสลิม ตามตารางที่ 16 จะพบว่า การประกอบอาชีพของบิดามีผลต่อการปรับตัวทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการมีเพื่อนสนิทของนักเรียนไทยมุสลิม นักเรียนไทยมุสลิมที่บิดาประกอบอาชีพ เป็นพ่อค้า ข้าราชการ ที่มีเพื่อนสนิท เป็นไทยมุสลิมมีอัตราการร้อยละน ยกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมง กล่าวคือ 22.7 ต่อ 39

เมื่อพิจารณาแยกตามระดับชั้นเรียน จะพบว่า อาชีพที่ต่างกันของบิดามีผล
 ทำให้ให้นักเรียนมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมต่างกัน กล่าวคือ นักเรียน
 ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง และมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมส่วนใหญ่
 มีร้อยละ 43.3 นักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพเป็นพอกา ข้าราชการและมีเพื่อนสนิท
 เป็นไทยมุสลิมส่วนใหญ่มีร้อยละ 23.6 เปรียบเทียบกับนักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดา
 มีอาชีพเป็นเกษตรกร ประมง และบิดาที่มีอาชีพเป็นพอกา ข้าราชการ และมีเพื่อน
 สนิทเป็นไทยมุสลิม ส่วนใหญ่มีร้อยละ 24.3 และร้อยละ 21.7 ตามลำดับ

สำหรับการมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธนั้น ผลจากการศึกษา ปรากฏว่า นักเรียน
 ที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอกา ข้าราชการ จะมีเพื่อนสนิท เป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ใน
 อัตราร้อยละสูงกว่่านักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพทางเกษตรกรรมและประมง
 กล่าวคือ ร้อยละ 16.7 ตอร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง นักเรียน ป.กศ. กับ นักเรียน ป.กศ. สูง
 พบว่า อาชีพที่ต่างกันของบิดามีผลทำให้ นักเรียนมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธ หรือไทย
 มุสลิมต่างกัน คือ นักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพเป็น เกษตรกรประมงมีเพื่อนสนิท
 เป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ ร้อยละ 3.1 นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพ เป็นพอกา ข้าราชการ
 มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ ร้อยละ 11.1 เปรียบเทียบกับนักเรียน ป.กศ. สูง
 ที่มีบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกร ประมง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธส่วนใหญ่ ร้อยละ 21.6
 และนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นพอกา ข้าราชการมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธส่วนใหญ่
 ร้อยละ 23.3

ข้อที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือ นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอกา
 ข้าราชการ จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธพอ ๆ กับไทยมุสลิม มากกว่านักเรียนที่มีบิดา
 ประกอบอาชีพเป็น เกษตรกร ประมง กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็น
 พอกา ข้าราชการ จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธพอ ๆ กับไทยมุสลิม ร้อยละ 50.0
 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 47.6 ของนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพ เป็นเกษตรกร ประมง

ตารางที่ 16

นักเรียนไทยมุสลิม จำแนกตาม อาชีพของบิดา,
ชั้นเรียน และการมีเพื่อนสนิท (อัตราส่วนร้อย)

เพื่อนสนิทใน วิทยาลัยครู	เกษตรกรและประมง			พ่อค้าขายราชการ			รวมทั้งสิ้น
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
เป็นไทยมุสลิม ทั้งหมด	4.7	5.4	4.8(8)	4.2	5.0	4.5(6)	4.7(14)
เป็นไทยมุสลิม ส่วนใหญ่	43.3	24.3	39.0(64)	23.6	21.7	22.7(30)	31.8(94)
เป็นไทยพุทธ พอ ๆ กับ ไทยมุสลิม	48.8	43.2	47.6(78)	50.0	58.3	50.0(66)	48.6(144)
เป็นไทยพุทธ ส่วนใหญ่	3.1	21.6	7.3(12)	11.1	23.3	16.7(22)	11.5(34)
เป็นไทยพุทธ ทั้งหมด	—	5.4	1.2(2)	11.1	—	6.1(8)	3.4(10)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)	100 (269)

ความแตกต่างดังกล่าวนี้ อาจเป็นผลมาจากนักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดามารดาอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ ส่วนใหญ่จะอยู่ในเมือง ซึ่งมีโอกาสติดต่อกับคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธอยู่เสมอ ฉะนั้น เมื่อนักเรียนไทยมุสลิมเหล่านี้ เข้าไปศึกษาในวิทยาลัยครู จึงปรับตัวเข้ากับนักเรียนไทยพุทธได้เร็วกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัว ซึ่งมีบิดามารดาอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง ฉะนั้น นักเรียนไทยมุสลิมเหล่านี้ จึงรู้จักสนิทสนม และมีเพื่อนสนิท เป็นนักเรียนไทยพุทธมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม ที่มีบิดามารดาอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง

อาชีพของบิดากับการปรับตัวในค่านิยมภาษาไทย

ปัญหาที่จะได้พิจารณาต่อไป คือการปรับตัวในค่านิยมภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิมในวิทยาลัยครูยะลา โดยผู้วิจัยต้องการที่จะทราบว่านักเรียนไทยมุสลิมมีภูมิหลังทางครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ภาษาไทยหรือภาษามลายูต่างกันหรือไม่ เพียงไร ภูมิหลังทางครอบครัวในที่นี้ ได้แก่ระดับการศึกษาของบิดากับอาชีพของบิดา สำหรับระดับการศึกษาของบิดาได้วิเคราะห์มาแล้ว ระดับการศึกษาที่ต่างกันของบิดามีผลต่อการใช้ภาษาไทย หรือภาษามลายูของบุตรพอสมควร

นอกจากระดับการศึกษาของบิดาจะมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาต่าง ๆ แล้ว อาชีพของบิดาก็อาจมีผลต่อการใช้ภาษาต่าง ๆ ของนักเรียนไทยมุสลิมด้วย นักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ มีโอกาสใช้ภาษาไทยมากกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรและประมง

จากการศึกษาตามตารางที่ 17 ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรและประมง จะใช้ภาษามลายูมากกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็น

เกษตรกรประมง จะใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.3 ในขณะที่นักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอลา ชาราชการ จะใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่เพียงร้อยละ 21.2

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นเรียน ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. ที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมและประมง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.3 นักเรียน ป.กศ. สูง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.4 เปรียบเทียบกับนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอลา ชาราชการ ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 22.2 นักเรียน ป.กศ. สูง ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่ ร้อยละ 20.0

หากเมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างอาชีพของบิดากับการใช้ภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิมแล้วจะพบว่ามีความแตกต่างกัน ระหว่างนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอลา ชาราชการกับนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร ประมง กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอลา ชาราชการ จะมีการใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่มากกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ประมง กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพอลา ชาราชการ จะใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 24.2 เปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีบิดาเป็นเกษตรกร ประมง จะใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่เพียงร้อยละ 20.1

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียน จะพบว่าอาชีพที่ต่างกันของบิดามีผลต่อการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนไทยมุสลิมต่างกันด้วย คือ นักเรียน ป.กศ. สูง ทั้งที่มีบิดาเป็นเกษตรกร ประมง และบิดาเป็นพอลา ชาราชการ จะใช้ภาษาไทยมากกว่านักเรียน ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดาเป็นเกษตรกร ประมง และมีบิดาเป็นพอลา ชาราชการ ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 22.7 และร้อยละ 26.7 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับนักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพทางเกษตรกรกรรมและประมง ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 17.3 และร้อยละ 26.4 ของนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นพอลา ชาราชการ ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ พูดยกับเพื่อนในวิทยาลัยครู

ตารางที่ 17

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของบิดา ชั้นเรียน
และการใช้ภาษาต่าง ๆ พุคกับเพื่อนในวิทยาลัยครู

การใช้ภาษาต่างๆ ในวิทยาลัยครู	เกษตรกรและประมง			พ่อค้าชาวราชการ			รวม ทั้งสิ้น
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
ภาษามลายูทั้งหมด	13.4	18.9	14.6(24)	5.6	13.3	9.1 (12)	12.2(36)
ภาษามลายูส่วนใหญ่	32.3	32.4	32.3(53)	22.2	20.0	21.2(28)	27.4(81)
ภาษามลายูพอกับภาษาไทย	29.1	10.8	25.0(41)	31.9	36.7	34.1 (45)	32.3(86)
ภาษาไทยส่วนใหญ่	17.3	22.7	20.1(33)	26.4	26.7	24.2(32)	22.0(65)
ภาษาไทยทั้งหมด	7.1	8.1	7.3(12)	12.5	8.3	10.6(14)	8.8(26)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)	100 (296)

เหตุที่นักเรียนไทยมุสลิม ซึ่งมีบิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการใช้ภาษาไทย ส่วนใหญ่ผูกกับเพื่อน ๆ ในวิทยาลัยครูมากกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาเป็นเกษตรกร และประมงนั้น อาจจะเป็นเพราะในครอบครัวของนักเรียนไทยมุสลิมเหล่านั้นมีการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่า เนื่องจาก บิดามารดาเป็นพ่อค้า หรือ ข้าราชการ ซึ่งมีโอกาสพบปะสังสรรค์กับคนไทยส่วนใหญ่มากกว่า จึงมีทัศนคติที่กว้าง (Universalistic) และมองเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทย

ผลจากการศึกษากังกล่าวสรุปได้ว่า อาชีพของบิดาและระยะเวลาที่ศึกษา มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยและภาษามลายูของ นักเรียนไทยมุสลิมในวิทยาลัยครูยะลา

การปรับตัวเกี่ยวกับการร่วมโต๊ะรับประทานอาหารของนักเรียนไทยมุสลิม

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า นักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีความเต็มใจที่จะร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับชาวไทยซึ่งนับถือศาสนาพุทธ แม้จะแยกประเภทอาหารรับประทานก็ตาม ทั้งนี้เพราะนักเรียนไทยมุสลิมมีข้อจำกัดในเรื่องอาหารตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลามนั่นเอง จากประสบการณ์ของผู้วิจัย นักเรียนไทยมุสลิมบางกลุ่ม เช่น นักเรียนไทยมุสลิมที่เรียนอยู่ในโรงเรียนปอเนาะ หรือโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามนอกจากจะไม่รับประทานเนื้อสุกรแล้ว แม้เมื่อเห็นก็ยังแสดงความรังเกียจ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่า ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการกับกลุ่มที่มีบิดาเป็นเกษตรกร ประมง กลุ่มไหนจะมีความเต็มใจร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับนักเรียนไทยพุทธโดยไม่มี ความรังเกียจมากกว่ากัน ซึ่งผลจากการศึกษาตามตารางที่ 18 ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือกลุ่มที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง จะมี

ความเต็มใจโดยไม่มีควมรังเกียจ ร้อยละ 64.0 ในขณะที่นักเรียนซึ่งมีบิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ จะมีความเต็มใจโดยไม่มีควมรังเกียจ ร้อยละ 65.9

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนที่มีบิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการ จะมีความไม่เต็มใจร่วมโต๊ะรับประทานอาหาร ร่วมกับไทยพุทธโดยดีอ้วนารังเกียจมากเพียงร้อยละ 6.8 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีบิดาเป็นเกษตรกรและประมง จะมีความไม่เต็มใจ ดีอ้วนารังเกียจมากประมาณ ร้อยละ 9.8 ความแตกต่างนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีบิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการ เคยรับประทานอาหารร่วมกับไทยพุทธ จึงไม่ได้อ้วนารังเกียจเหมือนนักเรียนที่มีบิดาเป็นเกษตรกรและประมง ซึ่งไม่เคยนั่งร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับไทยพุทธ ฉะนั้น นักเรียนที่มาจากครอบครัวซึ่งมีบิดามีอาชีพต่างกันเช่นนี้ ย่อมปรับตัวเข้ากับคนส่วนใหญ่ไม่เหมือนกัน คนที่ติดต่อกับสังคมไทยบ่อย ๆ ย่อมมีปัญหาในการปรับตัว น้อยกว่าคนที่ไม่ค่อยมีโอกาสติดต่อกับสังคมไทยเลย จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงว่า อาชีพของบิดากับการปรับตัวในเรื่องการร่วมโต๊ะอาหารมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 18

อัตราส่วนรอยของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของบิดา, ชั้นเรียน
และการรับประทานอาหารร่วมกับไทยพุทธโดยแยกประเภทอาหารรับประทาน

การรับประทานอาหาร ร่วมกับไทยพุทธ	เกษตรกรและประมง			พ่อค้าชาวราชการ			รวม ทั้งสิ้น
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
เต็มใจโดยไม่มีควม รังเกียจ	61.4	73.0	64.0(105)	68.1	63.3	65.9(87)	64.9(192)
ไม่ค่อยเต็มใจนัก	18.1	13.5	17.0(28)	13.9	16.7	15.2(20)	16.2(48)
มีความรังเกียจอยู่ ในใจ	11.0	2.7	9.1(15)	4.2	3.3	3.8(5)	6.8(20)
ไม่เต็มใจถือว่าน่า รังเกียจมาก	9.4	10.8	9.8(16)	8.3	5.0	6.8(19)	8.4(25)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)	100 (296)

กล่าวสรุปได้ว่า สำหรับปัจจัยภูมิหลังทางครอบครัวระดับการศึกษาของบิดา
และอาชีพของบิดา มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิมในวิทยาลัย
ครูยะลา

ความรู้สึกใกล้ชิดกับครูอาจารย์ในวิทยาลัย

โดยทั่วไป ครูอาจารย์ในวิทยาลัยครูยะลา ส่วนใหญ่เป็นไทยพุทธมากกว่าไทยมุสลิม ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการทราบว่า นักศึกษาไทยมุสลิมสามารถปรับตัวเข้ากับครูอาจารย์ทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิมได้แค่ไหน

จากการศึกษาตาม ตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาไทยมุสลิมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 50.0 มีความรู้สึกใกล้ชิดทั้งอาจารย์ไทยพุทธและไทยมุสลิม

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นเรียน ปรากฏว่า นักศึกษา ป.กศ. สูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมทั้งอาจารย์ไทยพุทธและไทยมุสลิมมากกว่านักศึกษา ป.กศ. กลาง คือ นักศึกษาไทยมุสลิม ป.กศ. สูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ร้อยละ 56.7 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 46.7 ของนักศึกษา ป.กศ.

นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ป.กศ. สูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมมากกว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ป.กศ. กลางคือ นักศึกษาชาย ป.กศ. สูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ร้อยละ 58.3 เปรียบเทียบกับนักศึกษาชาย ป.กศ. ร้อยละ 51.5 และนักศึกษาหญิง ป.กศ. สูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ร้อยละ 55.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 37.7 ของนักศึกษาหญิง ป.กศ. ที่มีความรู้สึกเช่นนั้น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความปัจจัยภูมิหลังทางครอบครัวตาม ตารางที่ 20 ปรากฏว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับอาจารย์ไทยพุทธและไทยมุสลิม ร้อยละ 51.5 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 48.8 ของนักศึกษาที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเกษตรกรรมและประมง

นอกจากนี้ เมื่อเอาระดับการศึกษาของบิดามาเป็นตัวควบคุม ตามตารางที่ 21 แล้ว ปรากฏว่า นักศึกษาไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีการศึกษาสูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมทั้งอาจารย์ไทยพุทธและไทยมุสลิม มากกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีการศึกษาค่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย กล่าวคือ นักศึกษาที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีการศึกษาสูง มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับอาจารย์ไทยพุทธและไทยมุสลิม ร้อยละ 59.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 51.3 และร้อยละ 41.7 ของนักศึกษาที่บิดามีการศึกษาค่ำ และไม่ได้รับการศึกษาเลย.

ตารางที่ 19

ความรู้สึกใกล้ชิดกับครูอาจารย์ในวิทยาลัยครูของ
นักศึกษาไทยมุสลิม จำแนกตามชั้นเรียนและเพศ

ความรู้สึกใกล้ชิดกับ อาจารย์ในวิทยาลัย ครู	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ใกล้ชิดสนิทสนมกับ อาจารย์ไทยพุทธ ส่วนใหญ่	7.7	11.6	9.0(18)	10.4	8.2	9.3(9)	9.1(27)
ใกล้ชิดสนิทสนมทั้ง อาจารย์ไทยพุทธ และไทยมุสลิม	51.5	37.7	46.7(93)	58.3	55.1	56.7(55)	50.0(14.8)
ใกล้ชิดสนิทสนมกับ อาจารย์ไทยมุสลิม ส่วนใหญ่	5.4	4.3	5.0(10)	8.3	10.2	9.3(9)	6.4(19)
ไม่รู้สึกใกล้ชิดสนิท สนมทั้งอาจารย์ไทย พุทธและไทยมุสลิม	31.5	46.4	36.7(73)	22.9	26.5	24.7(24)	32.8(97)
ไม่ตอบ	3.8	-	2.5(5)	-	-	-	1.7(5)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100 (296)

ตารางที่ 20

ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับอาจารย์ในวิทยาลัยครูของนักศึกษา
ไทยมุสลิม จำแนกตามอาชีพของบิดาและชั้นเรียน

ความรู้สึกใกล้ชิด กับครูอาจารย์ใน วิทยาลัยครู	อาชีพของบิดา						รวม
	เกษตรกรและประมง			พ่อค้า ข้าราชการ			
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
ใกล้ชิดสนิทสนมกับ อาจารย์ไทยพุทธ ส่วนใหญ่	10.2	13.5	11.0(18)	6.9	6.7	20.9(9)	9.1(27)
ใกล้ชิดสนิทสนมทั้ง อาจารย์ไทยพุทธ และไทยมุสลิม	49.6	45.9	48.8(80)	41.7	63.3	51.5(68)	50.0(148)
ใกล้ชิดสนิทสนมกับ อาจารย์ไทยมุสลิม	3.9	8.1	4.9(8)	6.9	10.0	8.3(11)	6.4(19)
ไม่รู้สึกใกล้ชิดทั้ง อาจารย์ไทยพุทธ และไทยมุสลิม	33.1	32.4	32.9(54)	43.1	20.0	32.6(43)	32.8(97)
ไม่ตอบ	3.1	—	2.4(4)	1.4	—	0.7(1)	1.7(5)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)	100 (296)

ตารางที่ 21

ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับอาจารย์ในวิทยาลัยครูของนักศึกษา
ไทยมุสลิม จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาและชั้นเรียน

ความรู้สึกใกล้ชิด กับอาจารย์ใน วิทยาลัยครู	ระดับการศึกษาของบิดา									รวม
	การศึกษาสูง			การศึกษาต่ำ			ไม่ได้รับการศึกษาเลย			
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
ใกล้ชิดสนิทสนมกับ อาจารย์ไทยพุทธ ส่วนใหญ่	3.2	9.5	5.8 (3)	8.0	10.6	8.8 (14)	14.5	6.9	11.9 (10)	9.1 (27)
ใกล้ชิดสนิทสนมทั้ง อาจารย์ไทยพุทธ และไทยมุสลิม	54.8	66.7	59.6 (31)	46.9	61.7	51.3 (82)	41.8	41.4	41.7 (35)	50.0 (148)
ใกล้ชิดสนิทสนมกับ อาจารย์ไทยมุสลิม ส่วนใหญ่	6.5	-	5.8 (3)	6.2	10.6	7.5 (12)	1.8	13.8	6.0 (5)	6.4 (19)
ไม่รู้สึกใกล้ชิดทั้ง อาจารย์ไทยพุทธ และไทยมุสลิม	35.5	23.8	30.8 (16)	38.1	17.0	31.9 (51)	34.5	37.9	35.7 (30)	32.8 (97)
ไม่ตอบ	-	-	-	0.8	-	0.6 (1)	7.3	-	4.8 (4)	1.7 (5)
รวม	100 (30)	100 (21)	100 (52)	100 (113)	100 (47)	100 (160)	100 (55)	100 (29)	100 (84)	100 (290)

ความรู้สึกเมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธ

เนื่องจากประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเชื่อมั่นในทางศาสนาอิสลามเป็นพื้นฐาน อิทธิพลของศาสนานี้เอง ทำให้การคบค้าสมาคมจำกัดวงเฉพาะชาวไทยมุสลิมด้วยกันเอง ชุมชนไทยมุสลิมจึงมีลักษณะเป็นสังคมปิด ประกอบกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวมุสลิมขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้เกิดความรู้สึกแบ่งแยกพวกขึ้นมาโดยมีศาสนาเป็นสาเหตุ และมีข้อเท็จจริงอยู่ประการหนึ่งว่า ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความรู้สึกไม่ชอบคนนอกศาสนา¹ เมื่อคนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ก็เป็นเหตุให้ชาวไทยมุสลิมไม่ชอบคนไทยไปควย

การที่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เกิดความรู้สึกแบ่งแยกเป็นคนละพวกกับคนไทย ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากศาสนานั้น มีสาเหตุดังนี้²

1) ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นับถือศาสนาจริง แต่ส่วนมากไม่รู้ซึ่งในแก่นแท้ของศาสนา คือรูปร่างไม่รูปร่าง

---

¹ ชัจจ์กัญ บุรุษพันธ์, ปัญหาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย, (พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม), 2515, หน้า 274.

² พ.อ. ถนอม ไวถนอมสัจย์ และคนอื่น ๆ "การป้องกันและต่อต้านการแทรกซึมบ่อนทำลาย", "เอกสารวิชาการศูนย์ประสานงานปกครอง จังหวัดชายแดนภาคใต้" (โรเนียว 2510) หน้า 3 - 5.

2) ผู้นำทางศาสนาบางคนใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือหาประโยชน์ ไม่ยอมสั่งสอนหลักที่ถูกต้อง หรือแก่นแท้ของศาสนาแก่ชาวมุสลิม ปิดบังหลักศาสนาที่แท้จริงบิดเบือนหลักของศาสนาเพื่อประโยชน์ของตน

3) ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่สนใจหลักธรรมของศาสนาอื่น เห็นว่า การรู้เรื่องของศาสนาอื่นเป็นบาป รังเกียจคนนอกศาสนาที่สับสนบ้าง บ้างทองถิ่น รุนแรงจนถึงกับรังเกียจที่จะพูด หรือฟังภาษาอื่น ที่ไม่ใช่ภาษามลายู ซึ่งเข้าใจกันเองว่าเป็นภาษาของเขาเหล่านั้น

4) เพราะความเคร่งครัดในศาสนา ถือศาสนาของตนเป็นหลักดำเนินชีวิตอย่างจริงจัง จนกลายเป็นการแบ่งชาติว่าคนที่นับถือศาสนาอิสลามไม่ใช่คนไทย ซึ่งในเรื่องนี้ย่อมเป็นภัยต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ดี นักศึกษาไทยมุสลิมที่เข้ามาศึกษาในวิทยาลัยครูยะลา นั้น นับว่าเป็นกลุ่มมุสลิมที่พ้นออกจากสังคมปิดกั้นแล้ว เพราะเข้ามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ที่แตกต่างจากสิ่งแวดล้อมเดิม ได้มีโอกาสคบค้าสมาคมกับนักศึกษาไทยพุทธ ซึ่งถึงแม้จะมีภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี แตกต่างจากนักศึกษาไทยมุสลิม แต่ก็สามารถจะคบค้าสมาคมกันได้ ทั้งนี้เพราะการคบค้าสมาคมกันนั้นขึ้นอยู่กับความใกล้ชิด มิมีสายตอกัน และนอกจากนี้ นักศึกษาไทยมุสลิมที่เข้ามาศึกษาในวิทยาลัยครูยะลา นั้น นับเป็นปัญญาชนรุ่นใหม่ มีโลกทรรศน์สมัยใหม่ ฉะนั้นย่อมมีความเข้าใจในเรื่องศาสนาพอสมควร และถือว่าศาสนานั้นเป็นเรื่องเสรีภาพส่วนบุคคล แยกต่างหากจากเรื่องเชื้อชาติ ดังนั้น นักศึกษาไทยมุสลิมเหล่านี้ เมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธ ฉะนั้นจะไม่รู้สึกอึดอัดใจแต่ประการใด และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมส่วนใหญ่ได้

จากการศึกษาตาม ตารางที่ 22 เมื่อสอบถามนักศึกษาไทยมุสลิมถึงความรู้สึก เมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธล้วน ๆ ว่ามีความรู้สึกอย่างไร ปรากฏว่า นักศึกษาไทยมุสลิมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 43.2 ตอบว่าไม่รู้สึกอึดอัดใจเลย และนักศึกษาร้อยละ 38.5 ตอบว่า รู้สึกอึดอัดใจเล็กน้อย ส่วนนักศึกษาที่ตอบว่ารู้สึกอึดอัดใจมากมีเพียงร้อยละ 18.2

ตารางที่ 22

ความรู้สึกเมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธชน ๆ ของนักศึกษา
ไทยมุสลิม จำแนกตาม ชั้นเรียนและเพศ

ความรู้สึกเมื่อ อยู่ท่ามกลางไทย พุทธ	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
รู้สึกอึดอัดใจมาก	24.6	13.0	20.6(41)	6.3	20.4	13.4(13)	18.2(54)
รู้สึกอึดอัดใจเล็กน้อย	36.1	47.8	40.2(80)	31.2	38.8	35.1(34)	38.5(114)
ไม่รู้สึกอึดอัดใจ เลย	38.5	39.1	38.6(78)	62.5	38.8	51.5(50)	43.2(128)
ไม่ตอบ	0.8	-	0.5(1)	-	2.0	1.0(1)	0.6(2)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100 (296)

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นเรียน ปรากฏว่า นักศึกษาไทยมุสลิม ป.กศ. สูง เมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธล้วน ๆ ไม่รู้สึกอึดอัดใจเลย ร้อยละ 51.5 ในขณะที่ นักศึกษาไทยมุสลิมป.กศ. ไม่รู้สึกอึดอัดใจเลย ร้อยละ 38.6 แสดงว่า นักศึกษาไทยมุสลิม ป.กศ. สูง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทยพุทธได้มากกว่านักศึกษาไทยมุสลิม ป.กศ. เพราะไม่รู้สึกอึดอัดใจเลยมากกว่านักศึกษา ป.กศ. นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงว่า ระยะเวลาที่ศึกษาในวิทยาลัยครูยะลาเป็นเวลานานเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ให้นักศึกษาไทยมุสลิมสามารถปรับตัวได้เร็วเท่านั้น ฉะนั้น นักศึกษา ป.กศ. สูง จึงปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษา ป.กศ.

และเป็นที่น่าสนใจอีกว่า นักศึกษา ป.กศ. รู้สึกอึดอัดใจเล็กน้อยมากกว่า นักศึกษา ป.กศ. สูง กล่าวคือ นักศึกษา ป.กศ. รู้สึกอึดอัดใจเล็กน้อย ร้อยละ 40.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 35.0 ของนักศึกษา ป.กศ. สูง ที่มีความรู้สึกเช่นนี้ ส่วนนักศึกษาไทยมุสลิมที่ตอบว่า รู้สึกอึดอัดใจมากนั้น ปรากฏว่า นักศึกษา ป.กศ. มีความรู้สึกอึดอัดใจมากร้อยละ 20.6 ซึ่งสูงกว่านักศึกษา ป.กศ. สูง มีความรู้สึกอึดอัดใจมากเพียงร้อยละ 13.4

ผลจากการศึกษาดังกล่าว แสดงว่าระยะเวลาที่ศึกษามีผลต่อการปรับตัวทางสังคม คือการที่นักศึกษา ป.กศ. สูง มีความรู้สึกอึดอัดใจน้อยกว่านักศึกษาป.กศ. นั้น ย่อมแสดงว่า นักศึกษาไทยมุสลิม ป.กศ. สูง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทยพุทธได้ดีกว่านักศึกษา ป.กศ.

อย่างไรก็ดี เมื่อเอาอาชีพของบิดามาเป็นตัวควบคุมตาม ตารางที่ 23 แล้ว ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาเป็นเกษตรกรและประมง มีเปอร์เซ็นต์อึดอัดใจสูงมากสูงกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการ กลางคือ ร้อยละ 19.5 ต่อ ร้อยละ 16.7 นอกจากนี้แล้วยังอย่างอื่นไม่มีความแตกต่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียน ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. จะมีเปอร์เซ็นต์ความรู้สึกอึดอัดใจมากสูงกว่านักเรียน ป.กศ. สูงในทุกอาชีพ

ตารางที่ 23

ความรู้สึกเมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธของนักเรียนไทยมุสลิม
จำแนกตามอาชีพของบิดาและชั้นเรียน

ความรู้สึกเมื่อ อยู่ท่ามกลาง ไทยพุทธ	บิดาเป็นเกษตรกรและประมง			บิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการ		
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม
ความรู้สึกอีก- อีกใจมาก	21.3	13.5	19.5(32)	19.4	13.3	16.7(22)
ความรู้สึกอีกอีก ใจเล็กน้อย	38.8	38.8	38.8(62)	43.1	33.3	37.6(51)
ไม่รู้สึกอีกอีกใจ เลย	40.9	48.6	42.7(70)	36.1	51.7	43.2(57)
ไม่ตอบ	-	-	-	1.4	1.7	1.5(2)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)

ของบิดา คือ นักเรียน ป.กศ. ที่บิดาเป็นเกษตรกร ประมุง รู้สึกอึดอัดใจมากมีอัตรา ร้อยละสูงกว่านักเรียน ป.กศ. สูง คือร้อยละ 21.3 ต่อบิดา 13.5 และนักเรียน ป.กศ. ที่บิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการ รู้สึกอึดอัดใจมากมีอัตราร้อยละสูงกว่านักเรียน ป.กศ. คือ ร้อยละ 19.4 ต่อบิดา 13.3

ผลจากการศึกษาดังกล่าว แสดงว่า ภูมิหลังทางครอบครัวซึ่งได้แก่อาชีพ ของบิดา มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนไทยมุสลิมอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะจากตารางที่ 23 จะเห็นว่าความรู้สึกอึดอัดใจเมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธ ของนักเรียนไทยมุสลิมที่บิดาเป็นเกษตรกรและประมุง และที่บิดาเป็นพ่อค้า ข้าราชการมีความแตกต่างกันอย่างมาก

ตารางที่ 24

ความรู้สึกเมื่ออยู่ท่ามกลางไทยพุทธของนักเรียนไทยมุสลิม
จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาและชั้นเรียน

ความรู้สึกเมื่อ อยู่ท่ามกลาง ไทยพุทธ	บิดามีการศึกษาสูง			บิดามีการศึกษาต่ำ			บิดามีได้รับ การศึกษาเลย		
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม
รู้สึกอึดอัดใจมาก	12.9	9.5	11.5(6)	23.9	12.8	20.6(33)	18.2	17.2	17.9(1)
รู้สึกอึดอัดใจเล็ก น้อย	54.8	28.6	44.2(23)	40.7	31.9	38.1(61)	29.1	44.8	34.5(2)
ไม่รู้สึกอึดอัดใจเลย	32.3	61.9	44.2(27)	35.4	55.3	41.3(66)	50.9	34.4	45.2(3)
ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	-	1.8	3.4	2.4(2)
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100
	(31)	(21)	(52)	(113)	(47)	(160)	(55)	(29)	(84)

นอกจากนี้เมื่อเอาระดับการศึกษาของบิดามาเป็นตัวควบคุมตาม ตารางที่ 24 ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดามีการศึกษาสูง จะรู้สึกอึดอัดใจ มีอัตรา รอยละต่ำกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดามีการศึกษาต่ำหรือไม่ได้รับการศึกษาเลย คือ รอยละ 11.5 ตอ รอยละ 20.6 และตอ รอยละ 17.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียน ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูง รู้สึกอึดอัดใจมาก มีอัตรารอยละต่ำกว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. ในทุกระดับการศึกษาของบิดา กล่าวคือ นักเรียน ป.กศ. สูง ที่มีบิดามีการศึกษา สูง รู้สึกอึดอัดใจมาก รอยละ 9.5 เปรียบเทียบกับ รอยละ 12.9 ของนักศึกษา ป.กศ. ที่มีบิดามีการศึกษาระดับเดียวกัน ส่วนนักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูง ที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ รู้สึกอึดอัดใจมาก รอยละ 12.8 เปรียบเทียบกับ รอยละ 23.9 ของนักเรียน ป.กศ. นอกจากนี้ นักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาไม่ได้รับการศึกษาเลย ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูง รู้สึกอึดอัดใจมากมีอัตรารอยละต่ำกว่า นักเรียน ป.กศ. คือ รอยละ 17.2 ตอ รอยละ 18.2 ตามลำดับ

ผลจากการศึกษาดังกล่าว แสดงว่า ระยะเวลาที่ศึกษามีอิทธิพลต่อความรู้สึกอึดอัดใจมากหรือน้อย ของนักเรียนไทยมุสลิม นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู นานกว่า ย่อมรู้สึกอึดอัดใจน้อยกว่านักเรียนที่อยู่ในวิทยาลัยครูระยะเวลาสั้น ฉะนั้น นักเรียนป.กศ. สูง จึงรู้สึกอึดอัดใจน้อย ปรับตัวเข้ากับสังคมไทยพุทธได้ดีกว่า นักเรียน ป.กศ. นอกจากนี้ ระดับการศึกษาของบิดาก็มีอิทธิพลต่อการปรับตัว ทางสังคม กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ไทยพุทธได้ดีกว่า ฉะนั้น จึงรู้สึกอึดอัดใจน้อยกว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ หรือไม่ได้รับการศึกษาเลย

ความเปลี่ยนแปลงในด้านการมีเพื่อนไทยพุทธและการมีเพื่อนไทยมุสลิม

โดยปกติเมื่อนักเรียนไทยมุสลิมอยู่นอกวิทยาลัยครูนั้น มักจะมีเพื่อนไทยมุสลิมมากกว่าเพื่อนไทยพุทธ แต่เมื่อเขามาศึกษาในวิทยาลัยครูนั้น จำนวนเพื่อนไทยพุทธ และเพื่อนไทยมุสลิมอาจเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ทั้งนี้เพราะในวิทยาลัยครูนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เป็นไทยพุทธ ซึ่งนักเรียนเหล่านั้นมีโอกาสที่จะคบค้าสมาคมด้วย

จากการศึกษาตารางที่ 25 เมื่อสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงในด้านการมีเพื่อนไทยพุทธ และการมีเพื่อนไทยมุสลิม เมื่อเข้ามาอยู่ในวิทยาลัยครูจะพบว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 77.0 ตอบว่ามีเพื่อนไทยพุทธมากขึ้น และที่ตอบว่ามีเพื่อนไทยมุสลิมมากขึ้นมีเพียง ร้อยละ 25.0 เท่านั้น แสดงว่านักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่จะมีเพื่อนไทยพุทธมากกว่าการมีเพื่อนไทยมุสลิม

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นเรียน ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมทั้ง ป.กศ. คนและ ป.กศ. สูง มีเพื่อนไทยพุทธมากขึ้น คือร้อยละ 80.4 ตอร้อยละ 70.1 ตามลำดับ สำหรับการมีเพื่อนไทยมุสลิมนั้น ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมทั้ง ป.กศ. และ ป.กศ. สูง มีเพื่อนไทยมุสลิมมากขึ้นเพียงร้อยละ 26.1 และร้อยละ 22.7 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบการมีเพื่อนไทยพุทธและการมีเพื่อนไทยมุสลิม ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ปรากฏว่า นักเรียนชายมีเพื่อนไทยพุทธมากกว่านักเรียนหญิงไม่ว่าจะเป็น ป.กศ. หรือ ป.กศ. สูง คือร้อยละ 83.9 ตอร้อยละ 73.9 และร้อยละ 70.8 ตอร้อยละ 69.4 ตามลำดับ ส่วนการมีเพื่อนไทยมุสลิมนั้น นักเรียนชายและหญิงมีเพื่อนไทยมุสลิมแตกต่างกันเล็กน้อย คือร้อยละ 27.7 ตอร้อยละ 23.2 ของนักเรียน ป.กศ. และร้อยละ 22.9 ของนักเรียนชายตอร้อยละ 22.4 ของนักเรียนหญิง ป.กศ. สูง

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายโดยทั่วไป มักจะมีใจกว้างในการคบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูง และชอบการเปลี่ยนแปลงมีหัวก้าวหน้ามากกว่านักเรียนหญิง ฉะนั้น จึงเห็นว่านักเรียนชายจะมีเพื่อนเป็นไทยพุทธมากกว่านักเรียนหญิงโดยเฉพาะในระดับ ป.กศ.

ผลจากการศึกษาดังกล่าว แสดงว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มาเรียนในวิทยาลัยครูยะลา มีการปรับตัวเกี่ยวกับการคบค้าสมาคมกับนักเรียนไทยพุทธมากขึ้น

อย่างไรก็ดี เมื่อเอาปัจจัยเกี่ยวกับอาชีพของบิดา มาเป็นตัวควบคุม ตามตารางที่ 26 ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง จะมีเพื่อนไทยพุทธมากขึ้น ร้อยละ 76.8 แยกต่างหากเพียงเล็กน้อยกับนักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัว ซึ่งบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ จะมีเพื่อนไทยพุทธมากขึ้น ร้อยละ 77.3 ส่วนการมีเพื่อนไทยมุสลิมนั้น ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง จะมีเพื่อนไทยมุสลิมมากขึ้น ถึงร้อยละ 42.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 31.1 ของนักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัว ซึ่งบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ

จากตัวเลขดังกล่าว แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอาชีพของบิดา มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคม ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านการมีเพื่อนไทยพุทธ และการมีเพื่อนไทยมุสลิม กล่าวคือ นักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ จะมีเพื่อนไทยพุทธมากกว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง.

ตารางที่ 25

ความเปลี่ยนแปลงในคานการมีเพื่อนไทยพุทธ และการมี
เพื่อนไทยมุสลิม จำแนกตาม เพศและชั้นเรียน

ความ เปลี่ยน- แปลง	การมีเพื่อนไทยพุทธ						การมีเพื่อนไทยมุสลิม						รวม ทั้งสิ้น	
	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			รวม ทั้งสิ้น	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง		รวม
คงเดิม	14.6	23.2	17.6 (35)	22.9	24.5	23.7 (23)	19.6 (58)	28.5	39.1	32.2 (64)	50.0	42.9	46.4 (45)	36.8
มากขึ้น	83.9	73.9	80.4 (160)	70.8	69.4	70.1 (68)	77.0 (228)	27.7	23.2	26.1	22.9	22.4	22.7 (22)	25.0 (74)
รอยละ	1.5	2.9	2.0 (4)	2.3	2.0	4.1 (4)	2.7 (8)	43.8	37.7	41.7 (83)	27.1	30.6	28.9 (28)	37.5 (111)
ไม่ตอบ	-	-	-	-	4.1	2.1 (2)	0.7 (2)	-	-	-	-	4.1	2.1 (2)	0.7 (2)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100 (296)	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100 (296)

ตารางที่ 26

ทัศนคติเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมเพื่อนไทยพุทธ
และการมีเพื่อนไทยมุสลิม จำแนกตาม อาชีพของบิดาและชั้นเรียน

ความเปลี่ยนแปลง	เกษตรกรและประมง			พ่อค้าและข้าราชการ		
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม
<u>การมีเพื่อนไทยพุทธ</u>						
คงเดิม	18.9	21.6	19.5(32)	15.3	25.0	19.7 (26)
มากขึ้น	78.7	70.3	76.8(126)	83.3	70.9	77.3(102)
น้อยลง	2.4	5.4	3.0(5)	1.4	3.3	3.0 (4)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)
<u>การมีเพื่อนไทยมุสลิม</u>						
คงเดิม	31.5	35.1	32.3(53)	33.3	53.3	42.4(56)
มากขึ้น	24.4	24.3	24.4(40)	29.2	21.7	25.8 (34)
น้อยลง	44.1	37.8	42.7(71)	37.5	23.3	31.1 (42)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)

ตารางที่ 27

เพื่อนสนิทที่นักเรียนไทยมุสลิมคบค้าสมาคมด้วย
จำแนกตามอาชีพของบิดาและชั้นเรียน

เพื่อนสนิทที่ นักเรียนไทยมุสลิม คบค้าสมาคม	เกษตรกรรมและประมง			พ่อค้า ข้าราชการ			รวมทั้งสิ้น
	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	ป.กศ.	ป.กศ. สูง	รวม	
ไทยพุทธมีภูมิลำเนา ใน 4 จังหวัดภาคใต้	17.3	29.7	20.1(33)	25.0	21.7	23.5(31)	21.6(64)
ไทยพุทธมีภูมิลำเนา นอก 4 จังหวัดภาค ใต้	3.9	8.1	4.9(8)	2.8	3.3	3.0(4)	4.1(12)
ไทยมุสลิมมีภูมิลำเนา ใน 4 จังหวัดภาคใต้	74.0	48.6	68.3(12)	61.1	61.7	61.4(81)	65.2(19)
ไทยมุสลิมมีภูมิลำเนา นอก 4 จังหวัด ภาค ใต้	4.7	13.5	6.7(21)	11.1	13.3	12.1(16)	9.1(27)
รวม	100 (127)	100 (37)	100 (164)	100 (72)	100 (60)	100 (132)	100 (296)

การปรับตัวในเรื่องการมีเพื่อนสนิท

โดยปกติการคบหาสมาคมกันนั้นขึ้นอยู่กับความใกล้ชิด มีนิสัยต่อกัน และมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน เพราะฉะนั้น การคบหาระหว่างนักเรียนใน วิทยาลัย จึงมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือเป็นนักเรียนไทยพุทธเหมือนกัน เป็นนักเรียนไทยมุสลิมเหมือนกัน อย่างไรก็ตามก็ มีบ้างเหมือนกันที่นักเรียนต่างเชื้อสายกันคบกันเป็นเพื่อนสนิท เช่น นักเรียนไทยพุทธ บางคนมีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิม หรือนักเรียนไทยมุสลิมบางคน มีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธ เป็นต้น

จากการศึกษาตามตารางที่ 27 เมื่อสอบถามเพื่อนที่นักเรียนให้ความสนิทสนมมากที่สุด 1 ท่าน ปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.2 มีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิมที่มีภูมิลำเนาใน 4 จังหวัดภาคใต้ เมื่อเปรียบเทียบการมีเพื่อนสนิทระหว่างนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและประมง กับ บิดาที่มีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง มีเพื่อนสนิทเป็นไทยมุสลิม มีภูมิลำเนาใน 4 จังหวัดภาคใต้ ร้อยละ 68.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 61.4 ของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการแล้ว แสดงว่านักเรียนไทยมุสลิมจากครอบครัวที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคมไทยมากกว่านักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง

สำหรับการมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธนั้น ปรากฏว่า นักเรียนไทยมุสลิมที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธ มีภูมิลำเนาในสี่จังหวัดภาคใต้ ร้อยละ 23.5 ซึ่งสูงกว่านักเรียนไทยมุสลิม ที่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง ซึ่งมีร้อยละ 20.1 อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า อาชีพของบิดานับเป็นปัจจัยเกี่ยวกับภูมิลำเนาทางครอบครัวปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีเพื่อนสนิท เป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมของนักเรียน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียนปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูง ที่มีบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูงที่มีบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ข้าราชการ คือ ร้อยละ 29.7 ต่อร้อยละ 21.7 ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพเดียวกัน จะมีเพื่อนสนิทเป็นไทยพุทธมากกว่านักเรียน ป.กศ. ที่มีบิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและประมง คือ ร้อยละ 25.0 ต่อร้อยละ 17.3

การปรับตัวเกี่ยวกับการคบคานอกกับครอบครัวไทยพุทธ

นาย อินทรสกุล ได้กล่าวว่า ชาวไทยมุสลิมได้รับการยุงว่าภาษาไทยเป็นภาษาของพุทธศาสนา มุสลิมจะต้องพูดภาษามลายูเท่านั้น จึงทำให้การคบคานอกในสังคมชนบท อยู่ในวงจำกัด เฉพาะอิสลามหรือเฉพาะพุทธเท่านั้น ขาดการผสมผสานทางวัฒนธรรมต่อกัน และมีจำนวนไม่น้อยที่ตอบว่า จะเสียใจมากถ้ามีชาวพุทธหลาย ๆ ครอบครัวอพยพเข้ามาอาศัยในหมู่บ้านของตน¹

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาไทยมุสลิม เกี่ยวกับการคบคานอกกับครอบครัวไทยพุทธ ว่าถ้ามีครอบครัวไทยพุทธอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนของท่าน ท่านจะคบคานอกกับบุคคลเหล่านั้นหรือไม่ ผลจากการศึกษาตามตารางที่ 28 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.1 ตอบว่าคบคานอกบ้างแล้วแต่โอกาส และร้อยละ 35.1 ตอบว่าคบคานอกอย่างแน่นอน

¹ นาย อินทรสกุล, การศึกษาและการอนามัยใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (โรเนียว), 2511, หน้า 36.

เมื่อพิจารณาแยกตามชั้นเรียน ปรากฏว่านักศึกษา ป.กศ. สูงมีความมั่นใจที่จะคบค้าสมาคมอย่างแน่นอนมากกว่า นักศึกษา ป.กศ. กล่าวคือ นักศึกษา ป.กศ. สูง มีความมั่นใจที่จะคบค้าสมาคมอย่างแน่นอน ร้อยละ 40.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32.6 ของนักศึกษา ป.กศ.

นักเรียนชายและหญิง ป.กศ. สูง มีความมั่นใจในการคบค้าสมาคมกับครอบครัวไทยพุทธมากกว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง ป.กศ. กล่าวคือ นักเรียนชาย ป.กศ. สูง ต้องการคบค้าสมาคมอย่างแน่นอน ร้อยละ 45.8 นักเรียนหญิง ร้อยละ 34.6 ในขณะที่ นักเรียนชายมุสลิม ป.กศ. ต้องการคบค้าสมาคมอย่างแน่นอน ร้อยละ 36.9 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 24.6

ผลจากการศึกษากังกล่าว แสดงว่า ระยะเวลาที่ศึกษามีผลต่อการปรับตัวทางสังคม คือยังมีระยะเวลาศึกษานาน ๆ ที่ทัศนคติในการคบค้าสมาคมกับครอบครัวไทยพุทธจะดีขึ้น ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่า นักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. สูง มีความมั่นใจในการคบค้าสมาคมกับครอบครัวไทยพุทธมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม ป.กศ. และนอกจากนี้ นักเรียนชายจะมีความมั่นใจ สูงกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้เป็นเพราะโดยปกติผู้ชายยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้เร็วกว่าผู้หญิง

ตารางที่ 28

การคบค้าสมาคมกับครอบครัวไทยพุทธ
จำแนกตามเพศ และชั้นเรียน

การคบค้าสมาคมกับ ครอบครัวไทยพุทธ	ป.กศ.			ป.กศ. สูง			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
การคบค้าสมาคม อย่างแน่นนอน	36.9	24.6	32.7(65)	45.8	34.7	40.2(39)	35.1(104)
คบค้าสมาคมบาง แล้วแต่โอกาส	57.6	63.8	59.8(119)	33.3	51.0	42.3(49)	54.1(160)
ไม่คบค้าสมาคม เลย	0.7	1.4	1.0(3)	—	4.1	2.1(3)	2.0(6)
ไม่ตอบ	3.8	10.1	6.0(12)	18.7	10.2	14.4(14)	8.8(26)
รวม	100 (130)	100 (69)	100 (199)	100 (48)	100 (49)	100 (97)	100 (296)